

at en Bestemmelse som denne kan forebygge noget som helst. Hvis der er en Mand, der sidder i en Bestyrelse, og hvis denne Bestyrelse skatter hans Virksomhed, og han selv sætter Pris paa den, og hvis han saa bliver anmodet om at gaa ind i et Ministerium, og han for at kunne det skal nedlægge sit Hverv i Bestyrelsen, saa vil det i de allerfleste Tilfælde gaa saaledes, at dette private Selskab holder Stillingen aaben for ham; det er dog ganske givet. Men de Herrer, som er bange for Ministerens Afhængighed af et saadant Selskab — det er ikke mig, der er bange, jeg vil ikke, fra hvilken Side jeg beser denne Sag, være bange, for det er helt andre Ting, der her er afgørende —, men de Herrer, som er bange, kan sige sig selv, at Mandens Afhængighed er ikke mindre, fordi han midlertidig træder ud af en saadan Stilling.

Det er en Selvfølge, at en Mand, der overtager en Virksomhed som Ministergerningen, kommer til at frasige sig meget, ogsaa meget, som det maaske er et stort Offer og en stor Overvindelse for ham at tage Afsked med; der er meget, han ikke kan overkomme at udrette paa forsvarlig Maade. Det sker og maa ske, men jeg tror nok, at han er den, der bedst kan afgøre, hvor meget han i saa Henseende kan overkomme.

Jeg mener, det er rigtigt, at tale fuldkommen rent og aabent ud om disse Forhold. Hvis det var saadan ved Ministerstillingen, at naar en Mand gik ind til at være Minister, saa var han ansat som en Embedsmand, saa var det et Embede, han havde, ja, saa kunde man stille sine Fordringer. Men jeg tror ikke, det er til Gavn for det politiske Arbejde eller for hele vort Samfund under de parlamentariske Forhold, vi nu har efter Forholdstalsvalgmaadens Indførelse, hvor man kan sige sig selv, at Ministerierne ikke vil sidde i hvert Fald i saa langvarige Perioder, som vi tidligere har kendt — jeg tror ikke, det er rigtigt, samtidig med at man ophæver de hidtil gældende Regler om Pensionering, at man saa siger: men Konstituering i Embeder eller Bibeholdelse af privat Virksomhed maa ikke finde Sted. Hvis man tænker det igennem, vil man se, at det i mange Tilfælde vil betyde, at de bedst egnede Mænd ved et Ministeriums Sammensætning kan ikke faas, i hvert Fald stilles der saa store Krav til dem, at man ikke kan forlange, at de skal opfylde disse Krav.

Jeg har ved dette Ministeriums Dannelse paa Forhaand sagt, at det vilde blive en af Opgaverne for Ministeriet at foretage Ændringer i Ministerpensionsreglerne, og jeg har ogsaa sagt, at det efter min Op-

fattelse vilde være fuldkommen rigtigt, at de, der havde Embede eller Bestilling, i hvert Fald indtil videre holdt dem besat ved Konstitution. Jeg ønsker ikke at skjule noget som helst i den Henseende, for det er min Opfattelse, at dette er rigtigt. Man vil ellers i mange Tilfælde ved fremtidige Ministeriers Dannelse være afskaaret fra at tage ansete, veltjente Embedsmænd og dygtige erhvervsdrivende ude fra privat Virksomhed.

Af de Grunde, jeg her har nævnt, maa jeg derfor anse det Ændringsforslag, som er opført under Nr. 28, for uheldigt, og ligesom min Kollega Finansministeren har fra-raadet Vedtagelsen baade af Nr. 20 og Nr. 27, maa jeg altsaa anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod Ændringsforslag Nr. 28.

Axel Møller: Jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at det forekommer mig ikke, han har anført Grunde for at ændre Bestemmelserne i Retsplejelovens § 44 ved den her i § 94, 2det Stykke, foreslaaede Bestemmelse. Jeg synes ikke, den højtærede Minister gav nogen som helst virkelige Grunde, i hvert Fald ikke nogen Grund for, at man her paa Tjenestemandsløven skulde give sig til at ændre Retsplejelovens Regler. Ministeren udtalte, at der maaske kunde være Grund til at bevare de gamle Regler for Højesteretsdommernes Vedkommende, men det vilde han endda ikke gaa med til. Maa jeg i denne Forbindelse oplyse, at Ministeren maa have overset, at i hans eget Lovforslags § 12 er der taget udtrykkelig Reservation for Højesteretsdommernes Vedkommende. Det hedder nemlig der, at med Hensyn til Stillingen som Højesteretsdommer gælder Bestemmelsen i Retsplejelovens § 44, 1ste Stykke, og i den staaer netop, at midlertidig Beskikkelse af Højesteretsdommere ikke kan finde Sted, men at ved Embedsledighed skal fast Besættelse ske inden 6 Maaneders Forløb. Altsaa er i Virkeligheden i selve Lovforslaget Højesteretsdommerne holdt ude. Hvad det nu drejer sig om, er kun de øvrige Dommere; og her maa jeg hævde, at den i sin Tid enstemmigt vedtagne Bestemmelse, der skyldes velovervejede saglige Grunde, bør man ikke ændre ved denne Lejlighed. Skal den ændres, bør det i hvert Fald være paa Retsplejeløven.

H. F. Ulrichsen: Ved det foreliggende Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at der efter mit Skøn gennem Ordningen af 1925 var skabt en berettiget